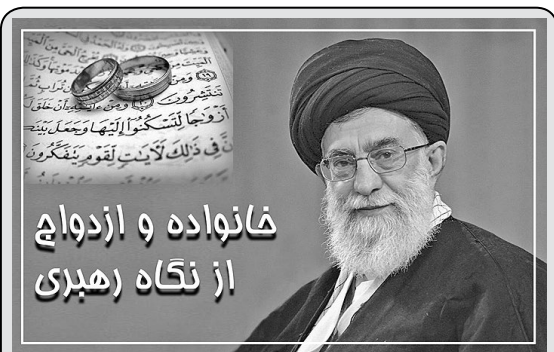

چرا مهریه ۱۴ سکه باشد؟
اینکه می‌بینید ما گفتیم ۱۴ سکه بیشتر را عقد نمی‌کنیم، نه برای این است که چهارده سکه بیشتراشکالی در ازدواج ایجاد می‌کند. خیر، چهارده هزار سکه هم باشد، ازدواج‌اشکالی ندارد. فرقی ندارد. برای این است که آن جنبه معنوی ازدواج، غلبه پیدا کند بر جنبه مادی. مثل یک تجارت و معامله نباشد. داد و ستد مادی نباشد. اگر تشریفات را کم کردید، جنبه معنوی تقویت خواهد شد.^(۱)
مهرتیه هر چه کمتر باشد، به طبیعت ازدواج نزدیکتر است، چون طبیعت ازدواج معامله که نیست، خرید و فروش که نیست، اجاره دادن که نیست، زندگی دو انسان است. این، ارتباطی به مسائل مالی ندارد. ولی شارع مقدس یک مهریه‌ای را معین کرده که باید یک چیزی باشد. اما نباید سنگین باشد. بایستی عادی باشد جوری باشد که همه بتوانند انجام دهند.^(۲)
در ازدواج، آنچه که اتفاق می‌افتد، یک حادثه و پیوند انسانی است، نه یک معامله پولی و مالی، اگرچه یک مالی هم در بین هست در شرع مقدس اسلام، آن مال، جنبه نمادین دارد، جنبه رمزی دارد، خرید و فروش و بده بستان نیست.^(۳)
۱. خطبه عقد مورخه ۱۳۲۶/۱۰/۱۳۲۲
۲. خطبه عقد مورخه ۱۳۴۵/۵/۱۸
۳. خطبه عقد مورخه ۱۳۷۱/۱/۵
*پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر حفظ و نشر آثار حضرت آیت‌الله‌خامنه‌ای

در محضر امام خمینی (ه)

من به پناهگاه نمی‌روم

در برهه‌ای از جنگ، صدام تهران را موشک باران می‌کرد. گاهی اتفاق می‌افتاد که موشک‌ها در نزدیکی جماران به زمین می‌خوردند. عده‌ای از دکترها از این قضیه ناراحت بودند و حتی بعضی از آنها خدمت امام رفته و با ناراحتی و گریه از ایشان خواهش کردند که اجازه دهند پناهگاهی برای ایشان ساخته شود. حضرت امام وقتی که ملاحظه می‌کنند آنها احساساتی شده‌اند برای اینکه از احساسات آنها بکاهد می‌فرمایند بروید طرح و برنامه‌هاییان را بیابورید که ببینم چه برنامه‌ای دارید. اینها فکر کردند که امام به پناهگاه می‌رود، لذا زیرزمین حسینیه را به عنوان پناهگاه آماده کردند.

ما زیرزمین حسینیه را تمیز کردیم، حتی تختی هم برای زمان استراحت امام قرار دادیم، بعد از این مقدمات به حضرت امام خبر دادند که آقاچان، محل آماده است، حضرت امام فرمودند من نگفتم که بروید محلی را به عنوان پناهگاه برای من آماده کنید، من گفتم بروید برنامه و طرح‌هاییان را بیابورید که ببینم چه طرح و برنامه‌ای دارید؟ سپس فرمودند: اگر موشکی به جماران اصابت کند و در کنار من پیرزنی شهید شود و من در پناهگاه باشم و آسیبی نبینم فردا تاریخ دربارم من چه قضایوی خواهد کرد؟ آیا نمی‌گویند خمینی برای خودش پناهگاه ساخت اما آن پیرزن، پناهگاه نداشت. من نه جواب خدا را می‌توانم بدهم، نه جواب ملت را، شما بروید و هر وقت برای همه افراد این مملکت پناهگاه ساختید، آن وقت من هم به پناهگاه می‌روم.^(۱)

- سید رحیم میران - کتاب خاطرات خادمان و پاسداران امام خمینی(ره) ص۹۴.

استفتاء از رهبر معظم انقلاب اسلامی

جایزه مسابقه پیامکی

س) حکم دریافت جوایزی که به ازای مسابقات پیامکی داده می شود چیست؟
ج) اگر درقبال شرکت در قرعه‌کشی چیزی دریافت نشود و کسر نمودن پول در قبال هزینه پیامک باشد فی نفسه اشکال ندارد؛ ولی اگر مبلغی به جهت شرکت در قرعه‌کشی کسر می‌شود به نحوی که با پول شرکت‌کنندگان جایزه تهیه و به برنده می‌دهند، صورت شرعی ندارد و همان شرطبنی‌ای حرام می‌باشد.

مکمل‌های دارویی و ورزشی
س) حکم خرید و فروش مکمل‌های دارویی و ورزشی چیست؟

ج) در صورتی که اطمینان به وجود چیزی در آن که خوردنش حرام است ندارد، فی نفسه اشکال ندارد.

پرداخت نذران
س) آیا دادن کفاره و فطریه به کودکان نگهداری شده در بهزیستی مشکل ندارد؟

ج) اگر فقیر باشندند و احکام پرداخت فطریه و کفاره (از جمله اینکه از طرف صاحب پول یک مد طعام تهیه شود) رعایت نشود، اشکال ندارد.

به نقل مورخان و محدثان مشهور ولادت امام علی(ع) در سیزدهم رجب سی سال بعد از عام الفیل در درون خانهٔ کعبه روی داده است و جریان از این قرار است که: «یزید بن قنبح گوید: من و عباس بن عبدالمطلب و گروهی از خاندان عبدالعزی در برابر خانه خدا نشسته بودیم که ناگهان دیدیم فاطمه بنت اسد، مادر امیرمؤمنان(ع) که به آن حضرت حامله بود و نه ماه از مدت حملش می‌گذشت با حالتی خاص که حاکی از درد زایمان بود وارد شد و به درگاه خداوند عرض کرد: پروردگارا!من به تو و پیامبران و کتاب‌هایی که از جانب تو فرستاده شده اند ایمان دارم و سخن جدم ابراهیم خلیل را تصدیق و باور دارم که او این خانهٔ والا را بنا کرده و به حق این فرزندی که در شکم دارم سوگند می‌دهم که وضع حمل مرا آسان کنی. یزید بن قنبح گوید: در این هنگام دیدم دیوار پشت کعبه شکافت و فاطمه وارد کعبه شد و از چشمان ما ناپدید گشت و دیوار و به هم چسبید، برخاستیم که قفل در خانهٔ کعبه را باز کنیم، قفل باز نشد، دانستیم که این رویداد به فرمان خدا رخ داده است. پس از چهار روز که گذشت فاطمه از خانهٔ کعبه بیرون آمد و نوزادش امیرمؤمنان(ع) را روی دست داشت و گفت: من بر زنان گذشته تاریخ برتری یافته‌ام، زیرا آسیبه دختر مزاحم، خدا را به صورت پنهانی در جایی عبادت می‌کرد که عبادت خدا در آنجا جز از روی ناچاری سزوار نبود و مریم

بررسی پدیده شکافته شدن کعبه هنگام ولادت امام علی(ع) در منابع اهل سنت

کعبه در شب

نورالدین علی بن محمد بن صباغ مکی، از دانشمندان معروف اهل سنت، مشهور به ابن صباغ مالکی در کتاب «الفصول المهمّه» با

سلسله سند از ابن مغزالی، از امام سجاد(ع) مبنی بر ولادت امام علی(ع) در درون خانه کعبه نقل کرده است که: پیش از او کسی در بیت‌الله الحرام متولد نشد و این برتری، ویژهٔ اوست از سوی خداوند برای ابراز کرامت و شرافت و شکوهمندی او.

دختر عمران، آن شاخهٔ خشکیدهٔ خرما را با دستش تسکان داد تا آنکه گرمایی تازه از آن فرو ریخت و خورد. ولی من وارد خانهٔ خدا شدم و از میوه‌ها و نعمت‌های بهشتی خوردم و وقتی خواستم خراج شوم هاتنی به من گفـت: فاطمه! او علی نام بگذار، چرا که او بلندمرتبه‌ی است و خداوند علی اعلی می‌گوید نام او را از نام خود مشتق ساختم و او را به آداب و اخلاق خود تربیت کردم و از علوم پیچیدهٔ خود آگاهش نمودم، او کسی است که پنهان‌ها را در خانهٔ من می‌شکند و بر بام خانه‌ام اذان می‌گوید و مرا به مجد و بزرگواری یاد می‌کند. خوشا به حال کسی که او را دوست دارد و از او فرمان برد و وای بر کسی که او را دشمن بدارد و فرمانش نبرد».^(۱)
سبب ذکر آن است که دشمن بدارد و اندکی تفاوت در منابع بسیاری ذکر شده است و از شگفتی‌های این واقعه مهم تاریخی این است که فاطمه نه از درب خانه بلکه با شکافته شدن دیوار آن وارد کعبه شد تا او رویداد صبر و برهانی روشن‌تر بر معجزه باشد و آیندگان نتوانند آن را پدیده‌ای تصادفی و اتفاقی قلمداد کنند و جالب این است که پس از گذشت قرن‌ها از آن رویداد مهم و تجدید ساختمان کعبه و

امام علی(ع) فرمود:الصبر ثلاثة:الصبر علی المصیبه والصبر علی الطاعة والصبر عن المصعبه صبر سه گونه است. صبر در مصیبت، صبر بر طاعت و پندگی، صبر بر معصیت و گناه. (تحف‌العقول، ص ۲۰۳) حضرت تأکید می‌کنند: انسان صبور پیروزی را از دست نمی‌دهد هرچند زمان آن طولانی شود. (نهج‌البلاغه، حکمت ۱۵۳)

مصادیق صبر

امیرالمؤمنین در اهمیت‌اقسام صبر می‌فرمایند: صبر در بلا و گرفتاری نیکو و زیباست اما زیباتر و نیکوتر از آن، صبر از مجرمات الهی و چشم‌پوشی از گناه است. (غرلحکم، ج ۱، ص ۶۰۹) در نهج‌البلاغه صبر را بر چهار پایه (اصل) قرار می‌دهند: شوق - هراس - رهد- انتظار. آن کس که اشتیاق بهشت دارد، شهوت‌هایش کاشش پیدا می‌کند. شخصی که از آتش جهنم می‌ترسد، از حرام دوری می‌گزیند. انسانی که در دنیا زهد می‌ورزد، مصیبت‌ها را ساده می‌پندارد و بالاخره انسانی که مرگ را انتظار می‌کشد، در نیکی‌ها و کارهای خوب شتاب می‌کند. (حکمت ۳۱) در عبارت فوق علاوه بر مقاومت کردن در برابر گناه و هواهای نفسانی و نیز تحمل سختی‌ها و مصیبت‌های دنیایی، انجام دادن کارهای خوب و شتاب ورزیدن در نیکی‌ها از جمله مصادیق

مال گذشته و آینده است. حالا که گذشته و آینده نیست، پس چه غصای؟ تنها حال موجود است که آن هم نه غصه دارد و نه قصه.

۵. موت را که بپذیری، همه غم و غصه‌ها می‌رود و بی‌اثر می‌شود. وقتی

با حضرت عزرائیل رفیق شوی، غصه‌های کم می‌شود. آمادگی موت خوب است، نه زود مرگ. بعد از این آمادگی، عمر دنیا بسیار پرارزش خواهد بود. ذکر موت، دنیا را در نظر کوچک می‌کند و آخرت را بزرگ. حضرت امیر(ع) فرمود: یک ساعت دنیا را به همه آخرت نمی‌دهم. آمادگی باید داشت، نه عجله برای مردن. ۶. اگر دقت فشار قیـر و امثال آن در همین دنیا قابل مشاهده است، مثل بدخلاق که خود و دیگران را در فشار می‌گذارد.

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب

کعبه در شب